

РЕШЕНИЕ

№ 36479

гр. София, 05.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радина Карамфилова

ЧЛЕНОВЕ: Николай Димитров
Ивета Стефанова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9555** по описа за **2025** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на председателя на Комисия за противодействие на корупцията (КПК), чрез главен юрисконсулт А. М., срещу Решение № 2358 от 28.06.2025 г. по н.а.х.д. № 18310/2024 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 135-ти с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № КПК-НП-440/03.12.2024 г., издадено от председателя на КПК, с което на Д. Г. М., ЕГН [ЕГН], от [населено място], е наложена глоба в размер на 1 000 /хиляда/ лева за това, че не е изпълнено задължението да подаде в законоустановения срок декларация за имущество и интереси - нарушение по чл. 52, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от Закон за противодействие на корупцията (ЗПК).

С касационната жалба се релевират доводи за законосъобразност на отмененото НП. Сочи се, че АУАН и НП са издадени при спазване на процесуалните правила, като не е нарушено правото на защита на санкционираното лице, както и в съответствие с материалния закон. Твърди се, че не са реализирани предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, поради това че извършеното нарушение не е маловажно.

Иска се отмяната на съдебното решение като неправилно и постановяване на друго вместо него, с което да се потвърди НП. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В открито съдебно заседание по делото касаторът се представлява от юрк. М., който поддържа жалбата

Ответникът - Д. Г. М., се явява лично и оспорва жалбата като неоснователна. Моли да бъде оставено в сила решението на СРС. Твърди, че не е действала виновно и подчертава, че от поведението ѝ не са произтекли имуществени вреди и вредни последици. Не претендира разноски.

С реплика юрк. М. поддържа, че нарушението е формално и за съставомерността му е без значение настъпването на обществено опасни последици. Подчертава, че нарушението е продължило 2 месеца и 1 ден, което е продължителен период на закъснение.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Ю., който намира касационната жалба за основателна и доказана, поради което моли да бъде уважена.

Административен съд София - град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира обжалваното съдебно решение за валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу оспорено наказателно постановление, което подлежи на обжалване.

Не са изтекли както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна въз основа на анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства, включително разпит на свидетел, районният съд е приел за безспорно установено следното:

На 25.07.2024 г. М. И. Т.-М. - главен инспектор в Дирекция „Публичен регистър“ на КПК, извършила проверка на получените и вписани в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени съгласно Закона за противодействие на корупцията да подават декларации относно имущество и интереси в срок до 15.05.2024 г. При проверката М. установила, че за обстоятелствата: придобито имущество, получени доходи, дадени обезпечения и направени разходи в страната и в чужбина, за периода от встъпване в длъжност по чл. 6, ал. 1 до края на предходната 2023 г. Д. М. в качеството си на член на Съвета на директорите на МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ СВЕТА А. - В. АД, не е подала ежегодна декларация в КПК до 15.05.2024 г., поради което е извършила административно нарушение на 16.05.2024 г. М. подала процесната декларация на 16.07.2024 г., със закъснение от 2 месеца и 1 ден.

Не се оспорва обстоятелството, че М. е била член на Съвета на директорите на МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ СВЕТА А. - В. АД, а към момента на съставяне на АУАН е пенсионер.

При така установените обстоятелства е издаден АУАН № КПК-АУАН-ПР-1948/01.08.2024 г. от М. И. Т.-М. - главен инспектор в Дирекция „Публичен регистър“ на КПК, в който е записано, че М. е извършила нарушение по чл. 52, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията. Въз основа на АУАН било издадено НП № КПК-НП-440 от 03.12.2024 г. от председателя на КПК, с което на основание чл. 115, ал. 1, за нарушение на разпоредбите на чл. 52,

ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК на М. е наложена глоба в размер на 1000 лв.

За да отмени НП, районният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на НП, което обуславя незаконосъобразност на последното. Посочено е, че съгласно чл. 42, ал. 1, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН както в акта, така и в НП следва да се съдържа описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, да бъдат посочени законовите разпоредби, които са нарушени, като е необходимо описанието на нарушението в акта да съответства на описанието на същото в НП. В случая в АУАН е записано, че М. е извършила нарушение по чл. 52, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията. В обжалваното НП освен разпоредбите на чл. 52, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК допълнително е посочено, че е осъществен състава на чл. 115, ал. 1 от ЗПК. Съдът е приел, че е недопустимо за първи път в НП да се прави допълнително или различно описание на нарушението от обективната му страна, което описание не е отразено в съставения преди това АУАН.

На следващо място, районният съд е стигнал до извод, че административнонаказващият орган не е извършил правилна преценка относно приложение на разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от ЗАНН. Посочено е, че неизпълнението на законоустановеното задължение от страна на това лице е за първи път и степента на обществената опасност на извършеното е по-ниска от тази на обичайните нарушения по ЗПК. По тези съображения налагането на административно наказание „глоба” в размер на 1 000 лева се явява прекомерно тежко, особено предвид пенсионната възраст на жалбоподателя М. (на 69 години) и несъответстващо на целите, визирани в чл. 12 от ЗАНН. В случая предпоставките за приложение на чл. 28, ал. 1 от ЗАНН са били налице и е следвало да бъде приложен от органа.

Така постановеното решение е правилно, но по различни от изложените в него мотиви.

Безспорно се установява от данните по делото, че ответницата по касация М. не е изпълнила в срок задължението си за подаване на декларация за имущество и интереси съгласно чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК и чл. 52, ал. 1, т. 2 от ЗПК. Не се оспорва качеството на М. на задължено лице, заемащо публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 51 от ЗПК - член на съвета на директорите на МБАЛ Света А. – В. АД.

В случая се установява, че е опорочена процедурата по съставяне на АУАН, което представлява съществено процесуално нарушение.

Разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН въвежда принципно изискване актът за установяване на административното нарушение да се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Изключение е предвидено в ал. 2 от с.з., съгласно която, когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта, актът се съставя и в негово отсъствие. Видно от текста на правната норма, към съставяне на АУАН в отсъствие на нарушителя може да се пристъпи единствено в случай, че той не може да се намери или след надлежно връчване на покана не се яви.

Установява се от положен подпис, дата и изразени писмени обяснения, че актът е връчен на М. на 06.08.2024 г. – след съставянето му на 01.08.2024 г.

В случая поканата за явяване за съставяне на АУАН не е връчена, като причината за това не е по вина на нарушителя.

Видно от представено писмо с изх.№ КПК-8964/25.07.2024 г., същото представлява писмена покана до Д. М. за явяване за съставяне на АУАН на 01.08.2024 г. в 10:45 ч. Представено е известие за доставяне, съгласно което писмото е непотърсено. Представен е също така

констативен протокол № КПК-8964-1/31.07.2024 г., съгласно който на 31.07.2024 г. главен инспектор в Дирекция „Публичен регистър“ на КПК е уведомила по телефона Д. М. за насрочената дата – 01.08.2024 г., за явяване в КПК за съставяне на АУАН. М. обяснила, че е на почивка и не е получила писмо с изх.№ КПК-8964/25.07.2024 г. Изразила съгласие актът да бъде съставен в нейно отсъствие.

От приложената по делото пощенска разписка, в която е отбелязано, че поканата за съставяне на АУАН е била непотърсена, не следва извод, че нарушителят е надлежно уведомен за нея. За да бъде направен такъв извод, следва да са налице доказателства, че са положени повече усилия за уведомяването му, а това означава същият да е търсен няколко пъти в различни дни и по различно време.

Наложила се е трайна съдебна практика, че изводът за "непотърсена" пратка следва да бъде направен, след като е осигурена възможност да бъде уведомен адресатът за нея, а именно след посещение на известния адрес поне два пъти в различни дни и часове, а не след еднократно посещение на същия. Следва да са извършени най-малко две посещения, в различни дни и части на денонощието, както с разлика от поне няколко дни между отделните посещения, а освен това достатъчно време преди насрочената дата за съставяне на акта, на която следва лицето да се яви. На първо място, в случая няма данни нарушителят да е потърсен повече от веднъж, за да се направи извод, че е получил съобщението за изпратено препоръчано писмо, но не го е потърсил. Не са представени доказателства за посещение на известния адрес на лицето с цел връчване на поканата за съставяне на АУАН, нито са налични данни, че са осъществени неколнократни посещения в различни дни и часове, за да бъде направен извод, че адресатът е бил уведомен, но не се е явил да получи съобщението. Освен това, видно от датата на писмото, то е изпратено не по-рано от 25.07.2025 г., тоест едва пет дни преди датата, на която е поканен да се яви. В резултат от това е опорочен изводът на актосъставителя, че лицето не се е явило на отправената покана за съставяне на акта.

Във връзка с гореизложеното следва да се посочи, че нарушителят, както и адресът му са били известни, но същият е отсъствал временно поради пътуване извън населеното място. С оглед на това при спазване на гореописания ред за връчване на покана, би се гарантирало надлежното уведомяване на лицето за явяване за съставяне на АУАН, което в случая не е изпълнено от актосъставителя. Този пропуск е опорочил цялото административнонаказателно производство, доколкото актът е първото действие, с което се поставят рамките на административнонаказателната отговорност на лицето за извършеното нарушение. Това процесуално нарушение е съществено, тъй като е накърнило правото на защита на санкционираното лице и не може да бъде санирано впоследствие.

На следващо място, следва да се посочи, че се споделят изложените от районния съд мотиви относно наличието на основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Нарушението е извършено за първи път. Същото е извършено по непредпазливост. След като се вземе предвид личността на нарушителя (възрастта и прекратяването на трудова дейност поради пенсиониране) и другите смекчаващи обстоятелства, налагането на административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 лева се явява прекомерно тежко и несъответстващо на целите, визирани в чл. 12 от ЗАНН.

Поради всичко гореизложеното НП е незаконосъобразно и правилно е отменено от районния съд, поради което обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2358 от 28.06.2025 г. по н.а.х.д. № 18310/2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135-ти с-в, с което е отменено Наказателно постановление № КПК-НП-440/03.12.2024 г., издадено от председателя на КПК.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.